Teckningen i B. 867 visar stenen avslagen nedtill. Enligt måtten i B. 867 har den avtecknade delen av stenen varit 1,52 m hög, 1,41 m bred längs övre kanten. Ämnet har säkerligen varit grånsten.

Enligt B. 867 är inskriften, varav början och slutet saknas, följande:

— : hiʀ : risþi : stan : þasi : uftiʀ : krimu : faþur : si—
5 10 15 20 25 30

Runan 3 ʀ saknar vänstra bistaven, 11 utgör tydligen en binderuna av **a** och **n**, enär staven korsas av två bistavar, av vilka den övre har riktningen av den till **a** och den nedre av en sådan till **n**. På 13 **a** saknas vänstra bistaven. I 31 **s** är nedre staven förlängd till övre slinglinien.

Första namnet har antagligen varit en sammansättning med *-gēʀ*, vilken sista led är ristad **:hiʀ** och alltså genom kolon skild från den första. Den avlidnes namn **krimu** uppfattar Stephens som ack. sing. i stället för **krim**, vilket icke kan vara riktigt. Tänkbart vore, att **krimu** vore ack. sing. till ett ursprungligt tillnamn *Grīma* f. 'skärm; ansiktsmask; grimma; gallionsbild', men ett sådant finnes icke uppvisat och har kanske undvikits, då *Grīma* även var kvinnonamn. Möjligt men högst ovisst synes mig, att namnet *Grīmolf* är åsyftat, sålunda att **f** i det följande **faþur** läses dubbelt och *l* framför detsamma utelämnats såsom i **þufr** L. 749, **hafan** L. 882, **kyþefi** L. 1051, se *Runverser*, s. 143.

Översättning: —ger reste denna sten efter Grima (Grimolf?), sin fader.

192. Rakered, Vikingstads sn, Valkebo hd.

Pl. LXVI. Fig. 3.

Litteratur: B. 866; L. 1158; W. 117; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 187.

Stenen, som enligt B. 866 funnits vid Rakereds kvarn, var försvunnen redan på Broocmans tid, som tror, att den blivit inlagd i någon mur.

Enligt måtten i B. 866 har runstenen varit 1,57 m hög, 69 cm bred över korsets kärna. Ämnet har säkerligen varit grånsten.

Inskriften har enligt B. 866 varit följande:

þura · lit · risa · stin · þini · iftiʀ · ailki · bunta Utom slingan: **sin**

Namnet **ailki** har säkerligen varit ristat **ailka**, om icke **hilka**, vartill L. 1158 rättar detsamma. I **bunta** är **u** vänderuna. Måhändä är ock **þini** felläsning för **þina**.

Översättning: Tora lät resa denna sten efter Helge, sin man.